

ปัจจัยคุกคามสุขภาพและบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ของสถานประกอบการขนาดเล็ก

โยธิน พลประถม*, พงศ์ หรดาล, คณกร สว่างเจริญ, นุกูล สารวงค์, พิเชฐ มีมะแม

สาขาวิชาการบริหารเทคโนโลยีและนวัตกรรม บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร

*Corresponding author email: yothin711@hotmail.com

ได้รับบทความ: 19 เมษายน 2566

ได้รับบทความแก้ไข: 6 กรกฎาคม 2566

ยอมรับตีพิมพ์: 13 กรกฎาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานและบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงาน และบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 60 คน จากสถานประกอบการจำนวน 10 แห่ง หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรประมาณค่าสัดส่วนทราบประชากร และสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยใช้สถิติไคสแควร์ ผลการวิจัยพบว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานมีค่าทางสถิติ 0.037 ที่นัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ส่วนเพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์ ในภาพรวมปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการทำงานด้านการยศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับ บรรยากาศความปลอดภัยด้านการมีส่วนร่วมการเสริมพลังและความยุติธรรมด้านความปลอดภัย และด้านการรับรู้และการจัดการความเสี่ยงของลูกจ้าง โดยมีค่าทางสถิติที่ 0.019 และ 0.006 ตามลำดับที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: ปัจจัยคุกคามสุขภาพ / บรรยากาศความปลอดภัย / อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์

Occupational Health Hazards and Work Safety Climate in the Furniture Industry of Small Enterprises

Yothin Ponprathom*, Pong Horadal, Kanakorn Sawangcharoen,
Nukul Sarawong, Pichet Meemamae

Program in Technology and Innovation Management, Graduate School,
Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok

*Corresponding author email: yothin711@hotmail.com

Received: 19 April 2023

Revised: 6 July 2023

Accepted: 13 July 2023

Abstract

The purpose of this research was to study occupational health hazards (OHH) and work safety climate (WSC), and to study the relationship between personal factors, OHH and WSC. The sample consisted of 60 operational-level employees from 10 establishments. The size of the sample was determined by using the known population ratio estimation formula and selected by simple random sampling. The general data were analyzed by descriptive statistics, and the correlation of the variables was analyzed by chi-square test. The results showed that age was related to WSC with a statistical value of 0.037, with a statistical significance of 0.05. In the part, gender, highest level of education, and work experience not related to the WSC. As a whole, OHH was not related to the WSC. When considering each side, it was found that the OHH-ergonomic work environment was related to the WSC-empowerment participation and safety justice, and WSC-employee awareness and risk management. The statistical values were 0.019 and 0.006 respectively, at the statistical significance level of 0.05.

Keywords : Occupational Health Hazards / Work Safety Climate/
Furniture industry

บทนำ

งานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีความมุ่งหวังที่จะปรับปรุงสภาพการทำงานและสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพกระบวนการผลิต และมีบทบาทสำคัญในด้านสังคม สถานประกอบการ และบุคคล และเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตเพื่อมุ่งสู่การพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ [1] และยังมีส่วนช่วยในการจำกัดการสัมผัสกับความเครียดในการทำงาน [2] ปัจจุบันสถานประกอบการขนาดเล็กยังประสบปัญหาการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้มีประสิทธิภาพ [3] และพบว่าเมื่ออัตราการเกิดอุบัติเหตุที่สูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสถานประกอบการขนาดใหญ่ เนื่องจากมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรมนุษย์ เศรษฐกิจ และเทคโนโลยี การขาดความสามารถในการประเมินและควบคุมความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ [4] และต้องเผชิญกับความยากลำบากในการบริหารจัดการ [5] เนื่องจากการบริหารจัดการแบบวันต่อวัน และไม่มีทีมงานในการดำเนินงาน [4] ส่งผลให้พนักงานมีความเสี่ยงที่จะได้รับบาดเจ็บสูงกว่าผู้ที่ทำงานในองค์กรขนาดใหญ่ [6] ผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดเล็กมีความเห็นว่าการจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัย ไม่เกี่ยวข้องกันกับธุรกิจและไม่มีความสำคัญ [7] ตลอดจนขาดทรัพยากรในการควบคุมอันตราย ทรัพยากรทางการเงินและการจัดการที่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายจ้างมักจะเป็นผู้จัดการกับหน้าที่บริหารที่แตกต่างกันหลายอย่าง เช่น การขาย การวางแผน ทรัพยากรบุคคล การเงิน การบัญชี [8] นอกจากนี้อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ยังมีบริบท และสภาพที่เป็นอันตรายอื่น ๆ คือ

อุตสาหกรรมการผลิตเฟอร์นิเจอร์ก่อให้เกิดการจ้างงานเป็นจำนวนมาก ส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ [9] แต่เป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานอย่างหนัก ก่อให้เกิดผลกระทบด้านสุขภาพ และความเสี่ยงจากการทำงาน [10] อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ที่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็กมีคนงานเป็นแรงงานนอกระบบและมีการบาดเจ็บหรืออุบัติเหตุจากการทำงาน ซึ่งมีสาเหตุจากการสัมผัสปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยคุกคามด้านสุขภาพของคนงาน ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยเสี่ยงทางกายภาพ เช่น แสง เสียง ความร้อน ด้านเคมี ด้านการยศาสตร์และอื่น ๆ [11] การจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยให้เกิดประสิทธิภาพนั้นมีความสำคัญต่อคุณภาพของการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ปลอดภัย [2] โดยเฉพาะปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคคล เช่น ความรู้ด้านความปลอดภัย แรงจูงใจด้านความปลอดภัย ความพอใจในงาน การดูแล ทัศนคติต่อความปลอดภัย ความไม่มั่นคงในการทำงาน และบุคลิกภาพ เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพด้านความปลอดภัย ระบบการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีความมุ่งมั่นในการบริหารจัดการ มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพนักงาน [12,13] โดยพนักงานต้องมีส่วนร่วมในการจัดการองค์กรไม่ใช่แค่เป็นผู้ปฏิบัติตามเท่านั้น [14,15]

คนงานต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีค่า และต้องคำนึงถึงบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานซึ่งถือเป็นเครื่องมือในการชีวิตถึงประสิทธิภาพด้านความปลอดภัยของผู้ที่ปฏิบัติงานและฝ่ายบริหารในองค์กร ได้แก่ การกระทำที่ไม่ปลอดภัยของลูกจ้างในขณะที่ปฏิบัติงาน การเกิดอุบัติเหตุหรือการบาดเจ็บจากการทำงาน การกำหนดนโยบาย และกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยจากฝ่ายบริหาร [16] บรรยากาศความปลอดภัยจัดเป็นองค์ประกอบหนึ่งภายใต้กรอบของวัฒนธรรมความปลอดภัยในองค์กร โดยบรรยากาศความปลอดภัยเป็นการแสดงถึงการรับรู้ของผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับความปลอดภัยผ่านทางนโยบาย ความมุ่งมั่นของผู้บริหารด้านความปลอดภัย วิธีการปฏิบัติงาน ตลอดจนกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยที่กำหนดขึ้นภายในองค์กร เพื่อป้องกันและลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน [17] ดังนั้นการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยเป็นเรื่องเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถานประกอบการขนาดเล็ก [6] ซึ่งมักจัดสรรทรัพยากรเพียงเล็กน้อยสำหรับการป้องกันด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย และยังไม่ได้พัฒนาระบบวิเคราะห์และตรวจสอบอุบัติเหตุอย่างเป็นระบบ [18] เนื่องจากไม่มีการนำรูปแบบการจัดการด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพมาใช้ [19]

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการสภาพทำงานและบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการสภาพทำงานกับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลนำไปสู่การพัฒนาการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ที่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก รวมถึงสถานประกอบการอื่น ๆ ที่มีสภาพและบริบทใกล้เคียงกัน ให้เกิดประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์และวิธีการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของสถานประกอบการ ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานของสถานประกอบการ สร้างข้อคำถามโดยการสอบถามปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงาน ประกอบด้วยปัจจัยคุกคามสุขภาพจากสภาพแวดล้อมการทำงาน และสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย มีข้อคำถาม 25 ข้อ ดังนี้ ปัจจัยคุกคามสุขภาพด้านกายภาพ ด้านเคมี ด้านการยศาสตร์ ด้านชีวภาพ และด้านจิตสังคม จำนวน 20 ข้อ และสภาพการทำงาน

ที่ไม่ปลอดภัย จำนวน 5 ข้อ ลักษณะคำถามให้เลือกตอบ 2 ระดับ คือ มี และ ไม่มีการสัมผัส ปัจจัยคุณภาพ การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยร่างแบบสอบถามนำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และนำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามปฏิบัติ (Item Objective Congruence หรือ IOC) และทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.61

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ ตามแนวทางของ Nordic (NOSACQ-50) อ้างอิงจาก Kines et al., (2011) [20] จำนวน 37 ข้อ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยของฝ่ายบริหารและลูกจ้าง ด้านการมีส่วนร่วม การเสริมพลังและความยุติธรรมด้านความปลอดภัย ด้านการรับรู้และการจัดการความเสี่ยงของลูกจ้าง ด้านการจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัย และด้านการเรียนรู้การสื่อสารและความไว้วางใจในการทำงาน ลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ระดับ 1 ถึง 5 ตามแบบมาตรวัดลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) [21] การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยร่างแบบสอบถามนำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และนำผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามปฏิบัติ (Item Objective Congruence หรือ IOC) และทำการวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.63

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการที่ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก จำนวน 60 คน จากสถานประกอบการจำนวน 10 แห่ง หาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรประมาณค่าสัดส่วนทราบประชากรและทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย (Purposeful random sampling) ตามวิธีของ Duan and Hoagwood, (2015) [22]

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน และปัจจัยคุณภาพจากการทำงานของสถานประกอบการ ประกอบด้วย 6 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยคุณภาพด้านกายภาพ ด้านเคมี ด้านการยศาสตร์ ด้านชีวภาพ ด้านจิตสังคม และด้านสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย

ตัวแปรตาม คือ บรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยของฝ่ายบริหารและลูกจ้าง ด้านการมีส่วนร่วมการเสริมพลังและความยุติธรรมด้านความปลอดภัย ด้านการรับรู้

และการจัดการความเสี่ยงของลูกจ้าง ด้านการจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัย และด้านการเรียนรู้การสื่อสารและความไว้วางใจในการทำงาน

การเก็บข้อมูลผู้วิจัยใช้แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน ส่วนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยคุณภาพจากการทำงานของสถานประกอบการ และส่วนที่ 3 แบบสอบถามบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของสถานประกอบการ

วิธีวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานโดยใช้การคำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานกับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคุณภาพจากการทำงานกับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน โดยใช้สถิติไคสแควร์ (Chi - Square Test) โดยกำหนดค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจาก ผู้ปฏิบัติงานระดับปฏิบัติการ ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ที่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก จำนวน 60 คน และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ โดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก

ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงาน	ผู้ปฏิบัติงาน	
	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	45	75.00
หญิง	15	25.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	10	16.67
20 – 30 ปี	22	36.67
31 – 40 ปี	6	10.00
41 – 50 ปี	12	20.00
51 – 60 ปี	8	13.33
มากกว่า 60 ปี	2	3.33

3. ระดับการศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา	9	15.00
ระดับประถมศึกษา	5	8.33
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	31	51.67
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	11	18.33
อนุปริญญา / ปวส. / ปวช	4	6.67

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

ต่ำกว่า 1 ปี	7	11.67
1 – 3 ปี	5	8.33
3 – 5 ปี	23	38.33
5 – 7 ปี	9	15.00
7 – 9 ปี	4	6.67
มากกว่า 11 ปี	12	20.00

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก มีเพศชายเป็นส่วนใหญ่ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 75 ช่วงอายุที่มีจำนวนมากที่สุด คือ 20 – 30 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 36.67 ระดับการศึกษาสูงสุด มีระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 51.67 ประสบการณ์ในการทำงานมีช่วง 3 – 5 ปี มากที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 38.33

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยคุณภาพจากการสภาพทำงาน ของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก

ปัจจัยคุณภาพจากการสภาพทำงาน	มีปัจจัยคุณภาพ		ไม่มีปัจจัยคุณภาพ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. สภาพแวดล้อมการทำงานด้านกายภาพ				
1) มีเสียงดังจากอุปกรณ์/เครื่องมือ	48	80.00	12	20.00
2) มีอากาศร้อนอบอ้าว	53	88.33	7	11.67
3) แสงสว่างไม่เพียงพอ	41	68.33	18	30.00
4) มีแสงจ้ามากเกินไป	18	30.00	41	68.33
5) เครื่องมือ/เครื่องจักรที่มีความสั่นสะเทือน	49	81.67	11	18.33
เฉลี่ยรวม	41.8	69.67	17.8	29.67

2. สภาพแวดล้อมการทำงานด้านเคมี				
6) มีฝุ่นผ้าหรือฝุ่นพองน้ำที่เกิดจากกระบวนการทำงาน	45	75.00	15	25.00
7) มีการใช้สารเคมี เช่น สารเคมีในการติดพองน้ำ	41	68.33	19	31.67
เฉลี่ยรวม	43	71.67	17	28.33
3. สภาพแวดล้อมการทำงานด้านชีวภาพ				
8) เชื้อราจากผ้า พองน้ำ หรือหนังหุ้ม ในขณะทำงาน	39	65.00	21	35.00
เฉลี่ยรวม	39	65.00	21	35.00
4. สภาพแวดล้อมการทำงานด้านการยศาสตร์				
9) นั่งหรือยืนทำงานนานเกิน 2 ชั่วโมง	47	78.33	13	21.67
10) พนักงานมีการก้มหรือเงยศีรษะขณะทำงาน	51	85.00	9	15.00
11) พนักงานมีการก้มโค้งตัวไปด้านหน้าขณะทำงาน	53	88.33	7	11.67
12) พนักงานมีการบิดเอี้ยว เอียงตัวขณะทำงาน	51	85.00	9	15.00
13) พนักงานมีการทำงานในลักษณะซ้ำ ๆ	53	88.33	7	11.67
14) พนักงานมีการยกของหนักหรือออกแรงเกินกำลัง	51	85.00	9	15.00
เฉลี่ยรวม	51	85.00	9	15.00
5. สภาพแวดล้อมการทำงานด้านจิตสังคม				
15) มีการเร่งรีบทำงานเพื่อให้ได้ผลผลิตตามเวลา	47	78.33	11	18.33
16) มีการทำงานซับซ้อนยากเกิดความสามารถ	37	61.67	23	38.33
17) พนักงานมีการมีภาระงานที่มากเกินไปในแต่ละวัน	49	81.67	11	18.33
18) พนักงานมีการมีรายได้หรือค่าตอบแทนไม่แน่นอน	42	70.00	18	30.00
19) พนักงานมีการมีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงาน	37	61.67	23	38.33
20) มีพนักงานมีการปัญหาขัดแย้งกับนายจ้าง/หัวหน้างาน	43	71.67	17	28.33
เฉลี่ยรวม	42.5	70.83	17.17	28.61

6. ด้านสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย

21) มีการทำงานกับเครื่องมือ/เครื่องจักร/ อุปกรณ์ที่ใช้ไฟฟ้า	55	91.67	5	8.33
22) มีการทำงานกับเครื่องมือ/เครื่องจักร/ อุปกรณ์ที่มีความคม	47	78.33	13	21.67
23) มีการทำงานกับเครื่องมือ/เครื่องจักร/ อุปกรณ์ที่ชำรุด	41	68.33	19	31.67
24) บริเวณที่ทำงานมีของเกะกะ กีดขวาง ทางเดิน	43	71.67	17	28.33
25) บริเวณพื้นที่ทำงานมีเศษวัสดุหรือสิ่งของที่มี คม	45	75.00	15	25.00
เฉลี่ยรวม	46.2	77.00	13.8	23.00
เฉลี่ยรวมทุกด้าน	43.92	73.19	16.08	26.81

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการสภาพทำงานในทุกด้านเฉลี่ย 43.92 คิดเป็นร้อยละ 73.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพแวดล้อมการทำงาน ด้านการยศาสตร์ มากที่สุดเฉลี่ย 51 คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคือ ด้านสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยเฉลี่ย 46.2 คิดเป็นร้อยละ 77.00 น้อยที่สุดคือ สภาพแวดล้อมการทำงานด้านชีวภาพเฉลี่ย 39 คิดเป็นร้อยละ 65.00

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก

บรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน	สภาพการดำเนินงาน		
	\bar{X}	S.D	แปลผล
1. ด้านความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยของฝ่ายบริหารและลูกจ้าง			
1) ฝ่ายบริหารส่งเสริมให้ลูกจ้างทำงานตามกฎหมาย ปลอดภัยแม้อยู่ในตารางการทำงานที่แน่น	1.62	0.69	ต้องปรับปรุง
2) ฝ่ายบริหารมั่นใจว่าลูกจ้างทุกคนได้รับข้อมูลเรื่องความ ปลอดภัยที่จำเป็น	1.47	0.68	ต้องปรับปรุง
3) ฝ่ายบริหารให้ลำดับความสำคัญกับความปลอดภัยมา ก่อนการผลิต	1.48	0.68	ต้องปรับปรุง
4) ท่านและเพื่อนร่วมงานมีความมั่นใจในความสามารถของ ฝ่ายบริหารในเรื่องการจัดการความปลอดภัย	1.57	0.74	ต้องปรับปรุง

5) ฝ่ายบริหารมุ่งมั่นในการออกแบบกิจกรรมความปลอดภัย ที่ทำเป็นประจำ ที่มีประโยชน์และใช้ได้จริง	1.55	0.70	ต้องปรับปรุง
6) ฝ่ายบริหารส่งเสริมให้ลูกจ้างมีส่วนร่วมในการตัดสินใจใน สิ่งที่มีผลต่อความปลอดภัยของลูกจ้าง	1.48	0.62	ต้องปรับปรุง
7) ฝ่ายบริหารมุ่งมั่นให้ลูกจ้างทุกคนมีทักษะความสามารถ สูงด้านความปลอดภัยและความเสี่ยง	1.43	0.72	ต้องปรับปรุง
8) ฝ่ายบริหารให้ลูกจ้างมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้อง กับความปลอดภัย	2.45	0.89	พอใช้
9) ฝ่ายบริหารตั้งใจรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องกับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น	1.85	0.48	พอใช้
รวม	1.66	0.69	ต้องปรับปรุง
2. การมีส่วนร่วมการเสริมพลังและความยุติธรรม			
ด้านความปลอดภัย			
10) เมื่อตรวจพบความเสี่ยงฝ่ายบริหารไม่เพิกเฉยรีบ ดำเนินการแก้ไข	1.55	0.50	ต้องปรับปรุง
11) ฝ่ายบริหารมีความสามารถในการจัดการเรื่องความ ปลอดภัยอย่างเหมาะสม	1.57	0.53	ต้องปรับปรุง
12) ฝ่ายบริหารพิจารณาข้อเสนอแนะด้านความปลอดภัย ที่มาจากลูกจ้าง	1.63	0.58	ต้องปรับปรุง
13) ฝ่ายบริหารถามความคิดเห็นของลูกจ้างก่อนตัดสินใจ ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัย	1.80	0.51	พอใช้
14) ลูกจ้างไม่กลัวถูกต่อต้าน (ผลทางลบที่จะเกิดตามมา) จากฝ่ายบริหาร ในการรายงานเหตุการณ์ที่เกือบ กลายเป็นอุบัติเหตุ	1.63	0.58	ต้องปรับปรุง
15) เมื่อเกิดอุบัติเหตุฝ่ายบริหารไม่ตำหนิลูกจ้าง	1.65	0.58	ต้องปรับปรุง
16) ฝ่ายบริหารปฏิบัติต่อลูกจ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ อุบัติเหตุอย่างยุติธรรม	1.80	0.51	พอใช้
รวม	1.66	0.54	พอใช้
3. ด้านการรับรู้และการจัดการความเสี่ยงของลูกจ้าง			
17) ท่านและเพื่อนร่วมงานใส่ใจเรื่องความปลอดภัยของกัน และกัน	1.82	0.50	พอใช้
18) ท่านและเพื่อนร่วมงานมีหน้าที่รับผิดชอบต่อความ ปลอดภัยของกันและกัน	1.57	0.53	ต้องปรับปรุง

19) ท่านและเพื่อนร่วมงานมองว่าความเสี่ยงต่าง ๆ เป็นสิ่งที่สามารถหลีกเลี่ยงได้	1.85	0.48	พอใช้
20) ท่านและเพื่อนร่วมงานมองว่าอุบัติเหตุเล็ก ๆ น้อย ๆ เป็นสิ่งไม่ปกติของการทำงานประจำทุกวัน	1.43	0.53	ต้องปรับปรุง
21) ท่านและเพื่อนร่วมงานไม่ยอมรับพฤติกรรมที่เป็นอันตรายที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุ	1.85	0.48	พอใช้
22) ท่านและเพื่อนร่วมงานไม่ยอมรับความเสี่ยงในการทำงาน	1.50	0.54	ต้องปรับปรุง
รวม	1.67	0.51	พอใช้
4. ด้านการจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัย			
23) ท่านและเพื่อนร่วมงานมองว่าการวางแผนด้านความปลอดภัยล่วงหน้าแต่เนิ่น ๆ มีประโยชน์	1.52	0.87	ต้องปรับปรุง
24) ท่านและเพื่อนร่วมงานมองว่าการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยมีประโยชน์	1.58	0.59	ต้องปรับปรุง
รวม	1.55	0.73	ต้องปรับปรุง
5. ด้านการเรียนรู้การสื่อสารและความไว้วางใจในการทำงาน			
25) ท่านและเพื่อนร่วมงานมีความพยายามร่วมกันอย่างจริงจังเพื่อให้บรรลุความปลอดภัยระดับสูง	1.92	0.53	พอใช้
26) ท่านและเพื่อนร่วมงานรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาสถานที่ทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย	1.88	0.52	พอใช้
27) ท่านและเพื่อนร่วมงานช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้ทำงานอย่างปลอดภัย	2.00	0.52	พอใช้
28) ท่านและเพื่อนร่วมงานพยายามหาวิธีแก้ปัญหาหากใครชี้ให้เห็นปัญหาด้านความปลอดภัย	1.92	0.50	พอใช้
29) ท่านและเพื่อนร่วมงานมีความรู้สึกปลอดภัยเมื่อทำงานด้วยกัน	1.92	0.50	พอใช้
30) ท่านและเพื่อนร่วมงานมีความเชื่อมั่นในความสามารถของกันและกันในการทำให้เกิดความปลอดภัย	1.97	0.55	พอใช้
31) ท่านและเพื่อนร่วมงานเรียนรู้การป้องกันอุบัติเหตุจากอุบัติเหตุที่เคยเกิดขึ้นในที่ทำงาน	3.20	0.55	พอใช้
32) ท่านและเพื่อนร่วมงานรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกันและกันในเรื่องที่เกี่ยวกับความปลอดภัยอย่างจริงจัง	3.10	0.95	พอใช้

33) ท่านและเพื่อนร่วมงาน พุดคุยกันเสมอ เมื่อเกิดประเด็นปัญหาด้านความปลอดภัย ฯ ขึ้น	4.20	0.73	ดี
34) ท่านและเพื่อนร่วมงาน สามารถคุยเรื่องความปลอดภัยกันอย่างอิสระและเปิดเผย	4.18	0.79	ดี
35) ท่านและเพื่อนร่วมงานเห็นว่าการเป็นแบบอย่างที่ดีด้านความปลอดภัย มีบทบาทสำคัญในการป้องกันอุบัติเหตุ	4.37	0.78	ดี
36) ท่านและเพื่อนร่วมงานมองว่าการฝึกอบรมด้านความปลอดภัยจะมีผลดีต่อการป้องกันอุบัติเหตุ	4.35	0.78	ดี
37) ท่านและเพื่อนร่วมงานมองว่าการมีเป้าหมายเรื่องความปลอดภัยที่ชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญ	4.38	0.74	ดี
รวม	3.03	0.65	พอใช้
รวมทุกด้าน	1.91	0.62	พอใช้

จากตารางที่ 3 พบว่า บรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน มีผลการดำเนินงานรวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ย 1.91 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.62 อยู่ในระดับพอใช้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียนรู้การสื่อสารและความไว้วางใจในการทำงาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 3.03 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.65 อยู่ในระดับพอใช้ รองลงมาคือ ด้านการรับรู้และการจัดการความเสี่ยงของลูกจ้าง มีค่าเฉลี่ย 1.67 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.51 อยู่ในระดับพอใช้ ด้านความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยของฝ่ายบริหารและลูกจ้าง มีค่าเฉลี่ย 1.66 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง ด้านการมีส่วนร่วมการเสริมพลังและความยุติธรรมด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย 1.66 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.54 และน้อยที่สุดคือ ด้านการจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ย 1.55 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.73 อยู่ในระดับต้องปรับปรุง

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานกับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก

ปัจจัยส่วนบุคคล	ค่าสถิติ	บรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน					ภาพรวม
		WSC1	WSC2	WSC3	WSC4	WSC5	
1) เพศ	Chi-Square	0.800	0.212	0.000	0.231	9.474	0.117
	P-value	0.371	0.646	1.000	0.631	0.002*	0.732
2) อายุ	Chi-Square	4.115	3.330	3.084	3.469	3.413	11.83
	P-value	0.533	0.649	0.687	0.628	0.637	.037*
3) ระดับการศึกษาสูงสุด	Chi-Square	0.434	1.513	3.706	3.777	1.472	1.472
	P-value	0.980	0.824	0.447	0.437	0.832	0.832
4) ประสบการณ์ในการทำงาน	Chi-Square	3.240	5.628	6.650	1.456	1.851	3.943
	P-value	0.663	0.344	0.248	0.918	0.869	0.558

* p-value<0.05

จากตารางที่ 4 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานและบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน ในส่วนของอายุ พบว่ามีความสัมพันธ์กับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานโดยมีค่าทางสถิติ 0.037 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคุณภาพจากการทำงานกับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก

ปัจจัยคุณภาพจากการทำงาน	ค่าสถิติ	บรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน					ภาพรวม
		WSC1	WSC2	WSC3	WSC4	WSC5	
OHH1	Chi-Square	0.867	1.568	0.466	2.614	2.828	4.561
	P-value	0.648	0.457	0.792	0.271	0.243	0.102
OHH2	Chi-Square	2.179	1.215	0.650	1.350	1.963	1.079
	P-value	0.336	0.545	0.723	0.509	0.375	0.583
OHH3	Chi-Square	0.659	0.001	0.734	0.041	0.004	1.392
	P-value	0.417	0.978	0.392	0.839	0.950	0.238

OHH4	Chi-Square	3.170	7.979	10.31	0.090	0.417	3.694
	P-value	0.205	0.019*	0.006*	0.956	0.812	0.158
OHH5	Chi-Square	5.082	1.627	4.171	0.183	0.761	2.265
	P-value	0.079	0.443	0.124	0.913	0.684	0.322
OHH6	Chi-Square	0.963	0.668	1.865	3.845	0.515	0.515
	P-value	0.618	0.716	0.394	0.146	0.773	0.773
รวมทุกด้าน	Chi-Square						2.619
	P-value						0.270

หมายเหตุ : WSC หมายถึง Work Safety Climate (บรรยากาศความปลอดภัย) และ OHH หมายถึง Occupational Health Hazards (ปัจจัยคุกคามสุขภาพ)

จากตารางที่ 5 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงานกับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก โดยภาพรวม ไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงาน เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการทำงานด้านการยศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับ บรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานด้านการมีส่วนร่วม การเสริมพลังและคุณธรรมด้านความปลอดภัย และด้านการรับรู้และการจัดการความเสี่ยงของลูกจ้าง โดยมีค่าทางสถิติที่ 0.019 และ 0.006 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ในส่วนด้านอื่น ๆ ที่เหลือ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติ

วิจารณ์

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยคุกคามสุขภาพจากสภาพการทำงานในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก มีปัจจัยคุกคามสุขภาพจากสภาพการทำงานรวมทุกด้านอยู่ในระดับสูงถึงร้อยละ 73.19 ซึ่งสอดคล้องกับ Hasle et al., (2010) [23] ซึ่งศึกษาบัญชีที่ทำหน้าที่ด้านสุขภาพและความปลอดภัย ของสถานประกอบการขนาดเล็ก ในประเทศเดนมาร์ก พบว่า สถานประกอบการขนาดเล็กมักต้องเผชิญกับความท้าทายด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยที่ร้ายแรง ความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงานสูงและมีทรัพยากรในการควบคุมความเสี่ยงต่ำ ถึงแม้จะมีการค้นหาวิธีหรือมาตรการป้องกันเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า สภาพแวดล้อมการทำงานด้านการยศาสตร์ ร้อยละ 85.00 ด้านสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย ร้อยละ 77.00 สภาพแวดล้อมการทำงานด้านเคมี ร้อยละ 71.67 สภาพแวดล้อมการทำงานด้านจิตสังคม ร้อยละ 70.83 สภาพแวดล้อมการทำงานด้านกายภาพ ร้อยละ 69.67 และสภาพแวดล้อมการทำงานด้านชีวภาพ ร้อยละ 65.00 ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมในการทำงานทุกด้านมีระดับความเสี่ยงที่สูง ซึ่งสอดคล้อง

กับ Olsen et al., (2012) [24] ที่ศึกษาโปรแกรมเพื่อประเมินประสิทธิภาพเพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานในธุรกิจขนาดเล็ก ในประเทศนิวซีแลนด์ กล่าวว่า เนื่องจากข้อจำกัดมากมายที่สถานประกอบการขนาดเล็กต้องเผชิญในการปฏิบัติตามข้อกำหนดทางกฎหมาย ขาดการดูแลจากหน่วยงานกำกับดูแลด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องอื่น ทำให้ต้องเผชิญกับความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน

ผลการวิจัย พบว่า บรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก มีผลการดำเนินงานรวมทุกด้านอยู่ในระดับพอใช้ เนื่องจากการขาดการมีส่วนร่วมของพนักงานด้านความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับ Sinclair and Tetric, (2010) [25] ได้ศึกษาบรรยากาศด้านความปลอดภัยและผลลัพธ์ด้านความปลอดภัยของพนักงานร้านค้าปลีกในประเทศสหรัฐ พบว่า ความปลอดภัยของพนักงานมีอิทธิพลต่อผลลัพธ์ด้านความปลอดภัย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการสร้างแรงจูงใจด้านความปลอดภัยของพนักงาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียนรู้การสื่อสารและความไว้วางใจในการทำงาน อยู่ในระดับพอใช้ ด้านการรับรู้และการจัดการความเสี่ยงของลูกจ้างอยู่ในระดับพอใช้ ด้านความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยของฝ่ายบริหารและลูกจ้างอยู่ในระดับต้องปรับปรุง ด้านการมีส่วนร่วมการเสริมพลังและความยุติธรรมด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับต้องปรับปรุง ด้านการจัดกิจกรรมด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับต้องปรับปรุง จะพบว่าในบางเรื่องก็ยังไม่อยู่ในระดับที่ใช้ได้แต่ยังอยู่ในเกณฑ์คะแนนที่ต่ำ และส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ซึ่งสอดคล้องกับ Griffin and Curcuruto, (2016) [26] ได้ศึกษาบรรยากาศความปลอดภัยขององค์กรในประเทศอังกฤษ พบว่า บรรยากาศด้านความปลอดภัยเป็นตัวทำนายที่สำคัญของพฤติกรรมความปลอดภัยและผลลัพธ์ด้านความปลอดภัย เช่น อุบัติเหตุและการบาดเจ็บ เช่นเดียวกับ Bosak et al., (2013) [27] ได้ศึกษามิติบรรยากาศความปลอดภัยที่เป็นตัวทำนายพฤติกรรมเสี่ยง ของคนงานจากโรงงานผลิตเคมีภัณฑ์ในแอฟริกาใต้ พบว่า พฤติกรรมเสี่ยงของพนักงานมีความสัมพันธ์ทางลบกับความมุ่งมั่นของฝ่ายบริหารต่อความปลอดภัย เมื่อพนักงานเกิดแรงกดดันในการผลิตสูง ความมุ่งมั่นของฝ่ายบริหารต่อความปลอดภัยมีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมเสี่ยง โดยไม่คำนึงถึงระดับความสำคัญของความปลอดภัยในโรงงาน

ผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานและบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์สำหรับสถานประกอบการขนาดเล็ก เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด และประสบการณ์ในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งแปลผลได้ว่าพนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศความปลอดภัยไปในทิศทางเดียวกัน คือ อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งบรรยากาศความปลอดภัยอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยอื่นซึ่งไม่

เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ Clarke, (2006) [28] ความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศด้านความปลอดภัยและประสิทธิภาพด้านความปลอดภัยในประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าอุบัติเหตุและการบาดเจ็บจากการทำงาน มีความเชื่อมโยงกับบรรยากาศด้านความปลอดภัยขององค์กรโดยเฉพาะการปฏิบัติตามและการมีส่วนร่วมด้านความปลอดภัยของพนักงาน เช่นเดียวกับ Sinclair and Tetric, (2010) [25] กล่าวว่า ค่านิยมด้านความปลอดภัยของพนักงานนั้นแตกต่างในเชิงโครงสร้าง เช่น การระบุนอันตรายในที่ทำงาน การฝึกอบรมด้านความปลอดภัย ค่านิยมด้านการจัดการ และค่านิยมของหัวหน้างาน ในส่วนของอายุพบว่า มีความสัมพันธ์กับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานโดยมีค่าทางสถิติ 0.037 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคุณภาพจากการทำงานกับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน โดยภาพรวม ไม่มีความสัมพันธ์กันทางสถิติ ซึ่งแปลผลได้ว่าพนักงานมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยคุณภาพและบรรยากาศความปลอดภัยไปในทิศทางเดียวกัน คือ ปัจจัยคุณภาพจากการทำงานที่อยู่ในระดับต่ำ ก็จะส่งผลต่อบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานในระดับต่ำด้วยเช่นเดียวกัน ซึ่งใกล้เคียงกับความเห็นของ Porru et al., (2017) [29] ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อประเมินประสิทธิผลของมาตรการป้องกันการบาดเจ็บในโรงหล่อเหล็กในประเทศอิตาลี พบว่า หากสามารถปรับปรุงระบบการป้องกันการบาดเจ็บจากการทำงานเพื่อให้ไปถึงระดับเกณฑ์มาตรฐาน ก็มีความเป็นไปได้ที่จะลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุได้ถึงร้อยละ 52 ความถี่การเกิดอุบัติเหตุลดลงร้อยละ 45 และอัตราความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุลดลงได้ถึงร้อยละ 63 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยคุณภาพจากการทำงาน เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมการทำงานด้านการยศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับ บรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานด้านการมีส่วนร่วม การเสริมพลังและความยุติธรรมด้านความปลอดภัย และด้านการรับรู้และการจัดการความเสี่ยงของลูกจ้าง โดยมีค่าทางสถิติที่ 0.019 และ 0.006 ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุป

ในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ที่เป็นสถานประกอบการขนาดเล็ก มีสภาพการทำงานที่ต้องเคลื่อนที่อยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการยศาสตร์ที่เกิดจากความเมื่อยล้าในการทำงาน จึงควรแก้ไขด้วยการออกแบบงานใหม่ การออกแบบอุปกรณ์ เครื่องมือ เพื่อปรับปรุงการทำงาน การสับเปลี่ยนหมุนเวียนการทำงาน การจัดเวลาพักระหว่างทำงาน การกำหนดวิธีการทำงานท่าทางให้ถูกต้อง การฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังพบว่า มีสภาพแวดล้อมการทำงานที่ไม่ปลอดภัย เช่น สภาพที่ไม่ปลอดภัย ด้านเคมี ด้านจิตสังคม

ด้านชีวภาพ ควรแก้ไขโดยจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร ออกแบบอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องจักรที่ให้เหมาะสมกับการใช้งาน จัดบริเวณพื้นที่ของการปฏิบัติงานให้เหมาะสม การจัดเก็บวัสดุสิ่งของอย่างถูกวิธี การจัดเก็บสารเคมีหรือสารไวไฟที่เป็นอันตราย ให้ถูกวิธี มีการจัดระเบียบและดูแลความสะอาดของสถานที่ทำงานให้ถูกต้องตามสุขลักษณะ จัดแสงสว่างให้เพียงพอ มีระบบระบายและถ่ายเทอากาศที่เหมาะสม และจัดให้มีระบบ เตือนภัยที่เหมาะสม ในส่วนบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน ยังอยู่ในระดับพอใช้และ ระดับที่ต้องปรับปรุง ซึ่งควรแก้ไขโดยการส่งเสริมการสื่อสารภายในองค์กร เพื่อให้ทราบถึง ปัญหาด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีการจัดประชุมเพื่อสร้างพฤติกรรม การ ปฏิสัมพันธ์ และการสื่อสารในองค์กรด้านสุขภาพที่ดีขึ้น การให้คนงานได้รับรู้ถึงนโยบาย ขององค์กร การดำเนินงานและการปฏิบัติด้านความปลอดภัย ด้วยกระบวนการสร้างการ รับรู้ มีการกระตุ้นสนับสนุนด้านความปลอดภัย เช่น การกำหนดนโยบาย โครงสร้างองค์กร การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบด้านความปลอดภัยในองค์กร เมื่อพิจารณาถึง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในหลายปัจจัยไม่มีความสัมพันธ์กับ บรรยากาศความปลอดภัยในการทำงาน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยคุณภาพจาก การทำงานกับบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมมีความสัมพันธ์ในรายด้าน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป การวิจัยในครั้งนี้มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความ ครอบคลุมไปถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่จะส่งผลต่อบรรยากาศด้านความปลอดภัยในการ ทำงาน ดังนั้นควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การประเมินอันตราย บรรยากาศด้านความปลอดภัย และพฤติกรรม ณ ช่วงเวลาต่าง ๆ ซึ่งถือเป็นทิศทางการวิจัย ในอนาคตที่ควรให้ความสำคัญ เพื่อให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนน้อยที่สุด

เอกสารอ้างอิง

1. Arikan F, Sozen SK. A Hierarchical Solution Approach for Occupational Health and Safety Inspectors' Task Assignment Problem. Saf Health Work. 2021;12(2):154–66.
2. Landstad BJ, Vinberg S, Rahme A, Vigren G, Hagqvist E. Management by values: A qualitative study of how small business owners in the cleaning sector view and implement their employer responsibilities with respect to occupational safety and health management. Safety Science. 2022; 148:105649.
3. Bonafede M, Corfiati M, Gagliardi D, Boccuni F, Ronchetti M, Valenti A. OHS management and employers' perception: Differences by firm size in a

- large Italian company survey. *Safety Science*. 2016;89:11–8.
4. Micheli GJL, Cagno E. Dealing with SMEs as a whole in OHS issues: Warnings from empirical evidence. *Safety Science*. 2010;48(6):729–33.
 5. Legg SJ, Olsen KB, Laird IS, Hasle P. Managing safety in small and medium enterprises. *Saf Sci* 2015;71:189–96.
 6. Hasle P, Limborg HJ. A review of the literature on preventive occupational health and safety activities in small enterprises. *Ind Health* 2006;44(1): 6–12.
 7. Olsen K, Legg S, Hasle P. How to use programme theory to evaluate the effectiveness of schemes designed to improve the work environment in small businesses. *Work* 2012;41(1):5999–6006.
 8. Vickers I, James P, Smallbone D, Baldock R. Understanding small firm responses to regulation: The case of workplace health and safety. *Policy Stud* 2005;26(2):149–69.
 9. Ratnasingham J, Ramasamy G, Ioras F, Thanesegaran G, Mutthiah N. Assessment of dust emission and working conditions in the bamboo and wooden furniture industries in Malaysia. *BioResources* 2016;11(1):1189–201.
 10. Top Y, Adanur H, Oz M. Comparison of practices related to occupational health and safety in microscale wood-product enterprises. *Saf Sci [Internet]* 2016;82:374–81.
 11. ปรีชา ชัยชนันท์, ชวพรพรรณ จันทรประสิทธิ์, ธาณี แก้วธรรมานุกูล. ปัจจัยคุกคามสุขภาพจากการทำงาน การเจ็บป่วยและบาดเจ็บที่เกี่ยวข้องเนื่องจากการทำงานของแรงงานนอกระบบ: กรณีศึกษากลุ่มทำโครงรถ. *พยาบาลสาร* 2557;41(2):48–60.
 12. Robson LS, Clarke JA, Cullen K, Bielecky A, Severin C, Bigelow PL. The effectiveness of occupational health and safety management system interventions: A systematic review. *Safety Science* 2007;45(3):329–53.
 13. Wachter JK, Yorio PL. A system of safety management practices and worker engagement for reducing and preventing accidents: An empirical and theoretical investigation. *ScienceDirect. Accident Analysis & Prevention* 2014;68:117–30.
 14. Carayon P, Hancock P, Leveson, N, Noy I, Sznalwar L, Van HG. Full article

- Advancing a sociotechnical systems approach to workplace safety–developing the conceptual framework. *Sociotechnical Syst Saf* 2015; 58(4):548–64.
15. Sittig DF, Singh H. A new sociotechnical model for studying health information technology in complex adaptive healthcare systems _ *BMJ Quality & Safety*. *BMJ Qual Saf* 2010;19(3):1–17.
 16. อับดุลบาซีส ยาโงะ, ฐิติวร ชูสง. องค์ประกอบบรรยากาศความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ในสายการผลิตอุตสาหกรรมอาหาร จังหวัดสงขลา. *วารสารวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี*. 2561;26(3):521–31.
 17. James R, Nathan MW. *Safety Culture_ An Innovative Leadership Approach* - James Roughton, Nathan Crutchfield, Michael Waite - Google Books. 2nd ed. Butterworth-Heinemann; 2020. 1–659 p.
 18. Rosso A, Marzuillo C, Massimi A, De VC, Belvis AG, La TG. Policy and planning of prevention in Italy: Results from an appraisal of prevention plans developed by Regions for the period 2010-2012. *Health Policy (New York)* 2015;119(6):760–9.
 19. De MD, Gnoni MG, Guglielmi A, Micheli GJ, Sala G, Tornese F. Designing national systems to support the analysis Evidence from Italy. *Safety Science*. 2022;147:105615.
 20. Kines P, Lappalainen J, Mikkelsen KL, Olsen E, Pousette A, Tharaldsen J. Nordic Safety Climate Questionnaire (NOSACQ-50): A new tool for diagnosing occupational safety climate. *International Journal of Industrial Ergonomics* 2011;41(6):634–46.
 21. Neal A, Griffin MA, Hart PM. The impact of organizational climate on safety climate and individual behavior. *Saf Sci*. 2000;34(1–3):99–109.
 22. Duan N, Hoagwood K. Purposeful Sampling for Qualitative Data Collection and Analysis in Mixed Method Implementation Research. *Administration and Policy in Mental Health and Mental Health Services Research*. 2015;42:533–44.
 23. Hasle P, Bager B, Granerud L. Small enterprises - Accountants as occupational health and safety intermediaries. *Saf Sci*. 2010;48(3):404–9.
 24. Olsen K, Legg S, Hasle P. How to use programme theory to evaluate the

- effectiveness of schemes designed to improve the work environment in small businesses. *Work*. 2012;41(SUPPL.1):5999–6006.
25. Sinclair RR, Tetrick L. Labor unions and safety climate: Perceived union safety values and retail employee safety outcomes. *Accid Anal Prev*. 2010;42(5):1477–87.
 26. Griffin MA, Curcuruto M. Safety climate in organizations. *Annu Rev Organ Psychol Organ Behav*. 2016;3:191–212.
 27. Bosak J, Coetsee WJ, Cullinane SJ. Safety climate dimensions as predictors for risk behavior. *Accid Anal Prev*. 2013;55:256–64.
 28. Clarke S. The relationship between safety climate and safety performance: A meta-analytic review. *Journal of Occupational Health Psychology*. 2006. 2006.;11(4):315–27.
 29. Porru S, Calza S, Arici C. Prevention of occupational injuries: Evidence for effective good practices in foundries. *Journal of Safety Research*. 2017;60:53–69.